

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvterek és hirdetések.

Telefon szám 34.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Égész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

NYilvtér petitsora 50 fillér.

Feloldó szerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapnyújtó:
STRAUSZ SÁNDOR.

Előre magyarok!

A gyorsvonat egy utolsó fütttyent s az indóházból a piruló, egészségtől duzzadó magyar fiúk elszáguhdanak, hogy hirt, dicsőség, babért szerezzenek a magyar virtusnak, a magyar névnek. Most még csak a sportoló ifjuság s rövidesen a magyar Zsenialitás szüleményei hódítják meg lépérl-lépésre a külföldet, mely makacsul és nyakasan, de sehogysem akarja elismerni életrealóságunkat nyugati kulturánkat, szabad, önálló nemzetalkotásra való képességünket.

Az az évszázados hazug hírszolgálat, mely jó osztrák szomszédunk makinációja következtében folytonosan hamis hírekkel vezette tévútra a művelt külföldet, rólunk s ténykedéseinkről, megnehezíti s mintegy súlyos koloncoként nehezíti azok munkálkodására, kik be akarják bizonyítani, hogy nem igaz az, mit Bucsólól rólunk terjesztnek, hogy Budapesten a csikósok már nem száguldoznak villogó gatyákkal kezükben, tajtékzó, félig vad par pákon. Hogy az sem állhatja már meg helyét, hogy a vad ménese ott legelnek valahol az Andrásy-út kellős közepén s a kanászok s belyárok hordája nem rémítgeti a járcéklő közönséget s lenyegeti testi épségét. Nem igaz az, hogy a vadhus még mindig legkedvencebb eledelünk s lótejtől rugunk be a hatalmas áldomások után, az sem valószínű ma már, hogy feleségét úgy rabolja el a magyar legény, mint

teszik azt talán — ha ugyan igaz — az albán törzseknel. Szóval, hogy igen is lehetünk s van kulturánk, még pedig fejlett, van irodalmunk, melyet már a külföld sem tagadhat le, noha igyekeznek neves írők műveit mint »austrian«, vagyis osztrák írók művét bemutatni, van művészetünk s neves művészeink s van, ami már a legmagasabb kultúra iskoláját igazolja, sportunk, mely első helyen áll a művelt országok versenyében.

A sport indult el tehát, hogy ismét dicsőséget szerezzen a magyar lobogónak, mint szerzett akkor, mikor az Olympiádon mérte össze az egész világ ifjúsága testi erejét s sportbeli képességét. Most Franciaország, Olaszország és Anglia népével akazja megismertetni, hogy mennyit haladt a magyar testi ügyesség s ha a Magyarok Istene megsegít, talán magát az angolt is megtanítja, hogy félje a magyar versenyt, mely pedig a sport ama ágában, melyben most kíván mérkőzni a magyar erő s tehetség, a legrégibb s amely nemzet annak alapvetője, megteremtője.

A nagy nemzetek minden téren fensőbb-séggel tekintenek reánk, magyarokra. Arra a maroknyi nemzetre, mely ime évezred óta befészkelte magát a Kárpátok aljában a Duna és Tisza közén és semmiféle nyomásnak nem engedve, semmiféle befolyás előtt meg nem hajolva, meg tudta ime őrizni mind a mai napig eredeti egyéniségét, függetlenségét, önállóságát, meg tudta védeni országát minden külső beavatkozástól, sőt

megvédte egész Európát, mikor arra szükség volt a török-tatár inváziótól.

S lassan-lassan, lépérl-lépésre sikerül mégis majd leküzdni azt a hazug befolyást és véleményt, melyet épen szomszédaink önös érdekből gyakoroltak a külföldre s így mégis elérjük célunkat, hogy elismerjék jogos lételünket, jogunkat országban uralkodhatni, jogunkat függetlenségünkhez, nyelvünkhez, nemzeti sajátosságainkhoz való ragaszkodásunknak.

Előre magyarok! Az új esztendő zöldülő reménységfája nagy sikerrel biztat a jövőben. Elismerést, hirt, dicsőséget ígér s visszaállítását ama régmúlt időknek, mikor a magyar nép rettegelt, elismert s dicsőített volt az egész művelt Európában. Ha mindnyájan dolgozni fogunk s igyekszünk, hogy méltók legyünk ama régi tradíciókhoz, mely energiánkat táplálja, ha mi is részt kívánunk abból a dicső történetből, mely hának multját jellemzi, akkor ez a reménységünk bizvást teljesedésbe fog menni: minden intrika s minden ellenkező akarat mellett is, mert a magyar erő, leleményesség, ősi energiát, ha mi magunk is úgy akarjuk, semmiféle idegen erő meg nem törheti.

Előre magyarok!

A jegyzők szabadsága.

Zalavármegye törvényhatósági bizottsági közgyűlése a magyar királyi belügyminiszter rendeletéhez képest a jegyzők

Az én keresztfiam.

Ira: Radly Mihály.

Az alábbi rövid levelet kaptam egy jó ismerősömtől:

Kedves Barátom!

Keresztapapa!
I . . . keresztmama!
fiú!!!

Ma éjjel 10 óra 15 perckor született.
Minden jól van.
E

Tehát keresztapa volnék? Nagyszerű! Gondolkodom, vajjon micsoda kötelességeket is ró reám ez a megtiszteltetés? Esembe jutott valamikor, még a jobb időkben, a katekizmusból tanultaknak ama része, miszerint a keresztcsülök keresztgyermekneiknek vallásos neveléséről tartoznak gondoskodni — ha azt a szülők elmulasztanák.

Ha csak annyiból áll az egész szivesen elfogadom. E felelti örömben rögtön én is határoztam, megnevezem én én keresztfiamat. Csomagolok s a legközelebbi vonattal utazom.

Tudja Isten, én némileg »p-c«-es ember vagyok. T. i. akármikor is utazom, esik az eső. Magától értődik, esett most is.

Útközben azon töntődtem, mikép fogok beállítani barátomhoz, mikor semmi ajándékot nem viszek a leendő kis keresztfiamnak!

Adok neki aranyat, gondoltam. De ekkor meg eszembe jutott: igen, hogy az apja elvegye tőle és elköltse? Hogyne! Sokáig töprendektem azon, vajjon mit is vihetnék neki? Végül oda lyukadtam

ki, nem viszek neki semmit, nem is adok, de azt kikötöm magamnak, hogy az első nadrágot én fogom beszerezni számára.

Ebben aztán megnyugodtam.

Délutánra megérkeztem barátomhoz. Nagyon szívesen fogadott nejevel együtt. Természetesen rögtön az újszülött honpolgár iránt érdeklődtem. Be is mutatták. Azt mondták: szép gyerek s az apjához hasonlít. Ezt aztán én is helybenhagytam, dacára annak, hogy semmi hasonlóságot sem tudtak zsemeim köztük felfedezni. Pedig eléggé erőltetem őket. Alighanem az utazástól gyengülhettek meg? . . .

Ilyen előzmények után leültünk egy pohár szándékra. Kérdeztem barátomtól, milyen nevet szándékozik neki adni? Azt mondja, ő csak a komoly és mély értelmet kifejező nevet szereti. Legyen Barnabás!

Micsoda? — kiáltám, Barnabás? Az a gyilkos? (Esembe jutott a bibliai Barnabás, akit, mint többszörös gyilkost, Krisztus helyett szabadon bocsátottak.) Megbolondultál? Ilyen nevet ekkor te adni az én keresztfiamnak? No még csak ez kellette! Inkább lemondok a keresztapaságról, mintsem egy oly ember nevével viselj, akit a biblia is megbélyegzett!

Legyen inkább Jenő, mondtam szerényen. Mit? kiált barátom. Jenő? Julius 13-án legyen a névnapja? Tudod te, hogy a 13 szerencsétlen szám? Talán azt akarod, hogy keresztfiad egész életét át szerencsétlen legyen? Ezt egy keresztapának kívánhatnia? Beláttam, elszóltam magam. Ebben meg önéki van mag igazsa.

Csendesen meglódozva tettem fel újabb a kérdést: de hát mi is legyen a neve?

Sok huza-vona után abban állapotunk meg: Orbán legyen. (Komoly és mély értelmet kifejező név! . . .)

Hogy ebben egyetértünk oka ez:

Barátomnak volt egy délapia, aki szintén e tisztviselést viselte s egész életét át a Fortuna karjai közt himbálódzott s mint dúsgazdag ember halt meg. Hátha a kis keresztfiú is örökli e jó tulajdonságát az őseket?

Erre én rögtön felugrottam helyemről, hivatalos pózba vágtam magam, tudtára adtam nevé s elkezdtem előtte hévvel szavalni:

»Fortuna szeréken »majd« okosan ülj,

Úgy forgasd tengelyét, hogy fel ne dől!

S neve Orbán lett.

Megtettük az előkészületeket a keresztelésre.

Úgy intézkedünk, hogy én is jelen legyek annál, az esetleges s előre nem látott ügyek lebonyolítása végett.

El is mentem.

Megkezdődött a keresztelés. Az első processzus a vizzel való leöntés elmulott. Igaz ugyan, a kis keresztfiú felemelte vétő szavát s bizonyos tiltó modulatokat végzett, de ez nekünk nem tört fel, mert utóvégre is csak tiltakozhatik az ellen, hogy már kis korában a fejét mossák. Lesz arra alkalom, ha majd felő! Megmossák azt bizony többször is! Másféppen!

Ámde, midőn a hamuvál való behintés s az olajjal való bekenés után kis fejcsékkéjét erősen odugrósztoké vánkossához, hogy még nyoma se látszott annak a bizonyos műletnek, amelyen keresztölt ment, meg nem állhattam, hogy felelt való megbotránkozásomnak kifejezést ne adjak.

és segédjegyzők évenkénti rendes szabadságáról szabályrendeletet alkotott. Ki a jegyző munkálkodását ismeri, megnyugvással fogadja e hírt, mert bizonyos, hogy az országban egy tisztviselőt sem köti le annyira a hivatalos ténykedés, mint a jegyzőt. Egy tisztviselőt sem kíván felesleges hatósága annyi szaktudást, annyi önfeláldozást, mint a jegyzőtől. Oly terhek fekszenek a jegyző vállain, oly sok felé tartozik felelősséggel, hogy szinte csodaszámba megy, miképpen bírja ezt a rengeteg munkát. Az agyoncsigázott jegyző, hogy munkáján némi- leg segítsen, sok esetben sajátaitól elvont pénzből fogad munkaesőt, hacsak nem akarja azt, hogy idő előtt tönkre menjen. A jegyző erkölcsi feladata végtelen. A kormányzati ágak végrehajtói sok esetben a jegyző kezén át jutnak érvényre s számtalanszor egyedül a jegyző szakképzettségétől, erkölcsi érzésétől függ egy fontos kormányrendelet vagy intézkedés célszerű és hasznos keresztülvitele. Ma a jegyzői hivatal a legkülönfélébb kormányzati ágakat találkozó helye. Tudniillik a kormány, a törvényhatósági szabályrendeletek, a törvény paragrafusai itt lépnek a gyakorlati életbe; itt kell elosztani a minden ujjtással fellépő bizalmatlanságot s leküzdeni a törvény, rendelet alkotásánál előre nem látott akadályokat. Ma a jegyző egyszerűs mind pap, bíró, gyám, finác stb.; oly sokoldalú a tevékenysége, hogyha nem községi iroda volna, bizonyára 3—4 előadó megfelelő segédzemélyzettel végezné el ezen munkát. És mit kap ellenértékül az agyondolgozott jegyző? Évi 1600 korona fizetést és csekély, sokak által annyira irigyelt mellékjövedeimet. Ezért neki távol a civilizációtól kell egész életét eltöltenie, mindennemű és rangu hivatalnak dolgoznia.

Azzal, hogy a miniszter elrendelte a szabadságidő szabályozását, quasi elismerte a jegyzők emberfeleli munkáját s egyelőre legalább ez úton akarja oly helyzetbe juttatni őket, mint a többi tisztviselőket. Így legalább az agyonanyagolt jegyző kipihenheti a szakadatlan robotolást s szellemi táplálék gyűjtésére is jut némi idő. Ami pedig a fő, nem kell majd könyörögnie sem

képviselőtestületnek, sem főszolgabírónak, ha szabadságra akar menni. Valóban most, hogy országsszerte rendezik a szabadságidőt, nem tudunk eléggé csodálkozni azon, hogy ezen derék tisztviselői kar, mely kevés fizetés mellett kénytelen a legelhagyottabb helyeken a legkülönfélébb társadalmi missiót végezni, miért volt mostanáig oly mostohául kezelve. Mert valóban: ha van tisztviselői kar, mely méltánylást érdemel és melynek helyzete tűrhetetlen, elsősorban a jegyzői kar az.

Balázs József.

Olcso húst a népnek!

Különösen cseng fülünkben a sok »husrágóság« és a »husinség« után az jelige, melyet a »Házinyulenyésztők Országos Szövetsége« irt zászlajára. A házinyulenyésztés segélyével a vidéki, sőt a városi lakó is maga termelheti hússzükségletét, vagy annak egy részét, különös költség nélkül, ami a mostani magas husárak mellett figyelemre méltó dolog. Külföldön, de különösen Franciaországban és Angliában minden rangu polgár mindennapi ételrendjében helyet foglal a házinyulhus, amely olcsósága mellett ízletesebb és táplálébb a szárnnyasok husánál is.

A racionális nyulenyésztés mellett a házinyul a legtisztább házi állat, amely sem gilisztát, kukacot nem esz meg, mint a baromfi, sem moslékhoz nem jut, mint a malac, elkülönített almazott tiszta rekeszes ólakban tenyész. Minden egyéb húst szolgáló háziállatunkkal szemben az az előnye, hogy tenyésztéséhez rendkívül kevés hely kell, hogy igénytelen a takarmányozás és gondozás tekintetében, hogy rendkívül szapor, hogy értékes prémet szolgáló gerezsnájával is fizet termelőjének, hogy vemsége csak 1 hónapig tart.

Látjuk ezekből, hogy számtalan előnyénél fogva nemcsak a saját hússzükségletünket fedezhetjük tenyésztésével, hanem gazdasági mellékágazatként folytatva szép jövedelemre tehetünk szert segélyével.

Mig megfogyott marhaállományunk szaporítására 4—5 évre lesz szükségünk, ad-

dig a házinyulállományunkat s így a termelendő hus mennyiségét egy év alatt megsokszorozhatjuk, a házinyulat évente négyszer is befedezhetjük s a fiak életök nyolcadik hónapjában már ismét ivarérettek. Mindenki, aki egy kis félreeső zuggal rendelkezik, udvarában fogjon a nyulenyésztéshez.

A Szövetség minden érdeklődőnek ingyen fölvilágosítással szolgál ebben az ügyben. Ínyen megküldi minden érdeklődőnek: »Házinyulenyésztők« című könyvecskéjét, melyből a házinyulenyésztést megtanulhatjuk; a »Házinyulenyésztés és értékesítés« c. hivatalos szaktapjának mutatószámát, mely minden tenyésztőnek szükséges tennivalókat közöl. Csillaghegyi 300 rekeszes nyultelepét minden érdeklődő megtekintheti. Mérsékelt áron ad bárkinek jó tenyészanyagot, sőt vagyontalanoknak teljesen ingyen.

Megveszi a termelt husnyulatát; házinyulhusat árusít a Székesfeváros központi vásárcsarnokában; gerezsnákat kidolgoz és értékesít.

K Ü L Ö N F É L É K .

— **Kérelem.** Lapunk folyó hó 1-ével a XXVIII-ik évfolyam I-ső negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelttel kérjük az előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, megújítani, a kik pedig előfizetés díjjal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fenakadás történjék. Tisztelttel a kiadóhivatal.

— **Kinevezés.** Az igazságügyi m. kir. miniszter Samuely Ottó csáktornyai kir. aljárásbíró a VIII. fiz. osztály 3-ik fokozatába járásbírónak nevezte ki.

— **Nyugdíjazás.** A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter dr. Kissné Schwartzleitner Malvin Kornelia csáktornyai áll. polg. iskolai tanítónőnek évi 1560 K nyugdíjat utalványozott.

— **Meghívó.** A »Csáktornyai Társaskör« folyó hó 8-án délután 4 órakor tartja meg saját helyiségében rendes közgyűlést, amelyre a tag urakat tisztelttel meghívja: Csáktornya, 1911. évi január hó 1-én. Zakál Henrik elnök. Fejér Jenő titkár. Táragsorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Zárszámadások előterjesztése és megvizsgálása. 3. Költségvetés megállapítása. 4. Jelölő-bizottság kiküldése. 5. Tisztújítás. 6. Az új vendéglővel való helyiség-bérelti szerződés megkötése. 7. A házi rendszabályok megállapítása. 8. Hirlapoknak árverés útján való ábrérlte adása. 9. Netáni indítványok. — Minden közgyűlés akkor határozatképes — kivéve a felosztás esetét — ha azon a választmánnyal együtt legalább is egy negyede a tagoknak van jelen. Határozatképtelenség esetén a közgyűlés folyó hó 15-én d. u. 4 órakor fog ugyanazon tárgyszerzattal megtartatni, amelyen a megjelentek számára való tekintet nélkül hozatnak érvényes határozatok.

— **Tanügyi kinevezés és áthelyezés.** A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter kinevezte Csizsek Gusztáv okleveles tanítót a nyírölgyi áll. el. népskolához rendes tanítónak; továbbá áthelyezte Gombás István nyírölgyi áll. el. népskolai tanítót a bönnyéfalapi áll. el. iskolához.

— **Kinevezés.** A keresk. m. kir. miniszter Oravecz Győző mérnököt a kőmives, kőfaragó és ácsmeisteri képzésű megvizsgálására Zalaegerszegen szervezett bizottság tagjává nevezte ki.

Hát még, amidőn szájába a sőt tették! Azt a keserű arcot kellett volna látni! No iszen!

Feltettem magamban e kérdést: talán csak nem az apjától átöröklött antiklerikális eszmék nyilvánulnak meg benne iyi korán?

A pap is észrevette a kis lurkónak csintevéseit s fejbölgatva mondja: »Ez a gyermek ellensége lesz a papoknak! En már látom!«

Nem a legkellemesebb benyomások után távoztam a keresztelés színhelyéről.

Az uton még az a szerencse ért bennünket, hogy legelőször is egy vén aszonyba botlottunk. No, még csak az kellett hozzá!

Rögtön megérlelődött bennem az a tudat, ezt a gyereket akármilyen módon, de szerencsétlenség fogja érn.

De azért iyi körülmények között is szerencsésen hazérk-öztlünk.

Következett a keresztelés utáni szokásos lakoma.

Beszélgetés közben pályát választottunk számára. Előjött a »szó mindenről. Mérnököt. papot akartak belőle faragói.

Végre mégis úgy határoztunk: tanító legyen belőle. Igaz, nehéz és tövises pálya, ámde szerény megélhetést csak nyújt az embernek.

A pályaválasztás is megtörtént. Tanító lesz.

E szóra a kis keresztfü, aki eddig csendesen szendergött, hirtelen felriadt álomból s keservesen sirni kezdett. Alig tudtuk lecsitítani.

Nem vagyok babonás, de ez már mégis sok! Ennek a gyerekeknek, úgy látszik, nem tetszik ez a pálya! Félt tőle! Mintha csak értene. Borzasztó! Ha e gyerekekkel nem lesz baj, akkor senkivel sem!

Gondolkodva a történeten: s bizonyos képzetkapcsolódásokkal eltelve, nyugodni tértem.

* * *

A fiúból ifju lesz. Iskoláját elvégzi s állást foglal. Az iskola padjairól magával hozott lelkesedése megszűnik. Csalódás éri mindenütt s mindenben.

Nincs egyetlen jó barátja s támogatója. Teljesen magára van utalva. Küzd, küzdök a megélhetésért, de mindig csak a balszerencse üldözi.

Végül, hogy a sors mostoha csapásai elől megszabaduljon, a halálba menekül. Öngyilkosságra gondol.

Látom miként határozza el magát a végsőre! Látom miként szorítja pisztolyát agyához!

Még egyszer körülnéz!

Egy csattanást hallok... s őt a földön fekvő vérvörös homlokkal látom...

Hidig borzongás fut végig tagjaimon. Fejem nehéz s a csattanásra — felbérédek!

Takaróm leesett rólam, azért e hidig borzongatás, a csattanás pedig: ablakcsapkodás!...

Szinte megkönnyebbülve lélegzettem fel. Felizgatott fantáziám szülte e rossz álmot.

Tehát csak álom volt! Hála neked Istenem!

Felülve ágyamban, kezem összetéve halkán fohászodom:

Óh Uram! Mindenható Isten! Megalkotója mindennek! Te örökösöl fölöttünk. Tetőled függ sorsunk! Megengednéd e, hogy az én ártatlan kis keresztfiam így megpróbáltatáson menjen keresztül?

Ugy-e nem?

— **Meghívó.** A Muraközi Tiszti Önszegélyző Szövetkezet 1911. évi január hó 29-én d. e. 11 órakor az áll. népiskolában közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: Igazgatóság évi jelentése s a tiszta jövedelem felosztására vonatkozó tervezet benyújtása. A felügyelő-bizottság jelentése, a számadások és mérleg helybenhagyása s a felmentvény megadása. Felügyelő-bizottság (3 tag) és 1 póttag választása. Esetleges felosztás tárgyalása. Indítványok. Csáktornya, 1911. január hó 7-én Zrínyi Károly elnök.

— **Tánciskola.** Mayersberg Frida (Adorján Sándorné) holnap kezdi meg a táncoktatást. Beiratkozásokat lakásán (Zrínyi szálló 9 sz.) fogad.

— **A népszámlálás köréből.** Ligetvár lakosságának száma 1176 († 210), Henisfalváié 386 († 30), Drávasiklósié 612 († 110).

— **A kereskedőtanoncok oktatása.** A helybeli iparostanoncokban a jövő héttől kezdve a tanoncok rajzpótló oktatása nem szerdán, hanem szombaton este lesz 5—7 óráig. Így a hitoktatás is szombat helyett szerdán este történik.

— **A katori pásztorjáték.** A katori községi iskola tanítói és ovónői, lelkesülve a magyarosítás és vallás erkölcsös-nevelés nemes eszméitől, nagy buzgósággal, semmi fáradságot nem kímélve, a múlt év karácsonyán 3 alkalommal »Pásztorjátékot« rendezett az iskola és óvoda növendékeivel a szegény betegek javára. Több százan gyönyörködtek a kis gyermekek ügyeskedésében, kedvességében és magyaros beszédében. A kitünően sikerült előadás anyagi tekintetben is fényes eredménnyel járt. Felülfizetni a következők szíveskedtek: Imrei Ferenc, Lajtman György, Lipnyák Ignác 4-40—440 K; özv. Farkas Jánosné 380 K; Vlasics Rókus 340 K; Pollák Henrik, Radó Artur 2—2 K; Berger Manoné, Heimer Károly, N. N. Matianec Károly, Matianec József 140—140 K; Widerman Ferenc, Bellovics Márkusné, Nemes Jenő, Petrácz N 1—1 K, Hagemann N-né, Vlasics Rémusné. Tóth István, Gombos Géza, Hüll Cili, Martincevics Juliska, Blau Janka, Sebestyén Anna 80—80 fill.; Nagy József, Nagy Lajos, Kosztolic Sándor, Lisztiák András, Podvezanec Ferencné 60—60 fill.; Sziládi Flórián, Cséry Ilona, Hoecker Ferencné, Rodek Károly, Sebestyén István 40—40 fill.; Volár Mihály 10 fill. »Ujlaki Hirschler fiak« cég pedig a színház készítéséhez szükséges összes la és deszkaneműeket. Akiknek a rendezőség ez úton is hálás köszönetet mond.

— **Megégett gyermek.** Muraszerdahelyen Robb Imre 5 éves Teréz lánykaja m. hó 23-án délen a konyhában a takaréktűzhely mellett állván, ruhája lángot fogott, minek következtében a szenvedett égési sebek folytán a kislánya karácsony éjjelén meghalt. Miután gondatlanság esete látszik fennforogni, a gyermeket felboncolták s a szülők ellen az eljárást hivatalból megindították.

— **Balatonfüred nem fejlődik.** Az öröm, mely az összes lapokat, annak a révén átjárta, hogy Balatonfüredet kibérelték s hogy ennek következtében a fürdő mesésen átalakul, korai volt. Most kislát, hogy az egész egy fővárosi ujság korai hiradása volt, mely ugyanannak a lapnak mostani értesültsége szerint üres szappanbuboréknak bizonyult. A kérdéses budapesti cégnek csak szándéka volt Balatonfüredet megvenni, de a bérletből semmi se lett. Így tehát Balatonfüred fejlődéséről láplált szép reményeink hiu ábrándoknak bizonyultak.

— **Kálvineum.** A magyar református lelkészek nagyszabásu mozgalmat indítottak a lelkészárvak számára »Kálvineum« név alatt építendő árva otthon létesítése iránt. A ref. lelkészi özvegyek ugyanis évi 500,— a lelkészárvak évi 100,— ha egész árvak, 150 K gyámdíjat kapnak, amiből a mai viszonyok között megélni, nevelésükről, tanítatásukról gondoskodni teljes lehetetlenség. Ez égető szükség orvoslására a lelkészek 100.000 K alapítványt tettek az intézmény megalapozására; egyes városok nagyobb összegeket ajánlottak meg a városokban létesítendő leány, illetve fiúinternátus számára. A társadalom legszélesebb rétegei mozdultak meg az áldozatos támogatásra, a lelkészek mindenféle hangversenyeket rendeznek a cél javára, kérő szózatot intéznek a városokhoz, megérik, pénzintézetekhez s gyűjtő ivatek bocsátottak ki az emberbaráti szívekhez. Teljes tudatában annak, mit tett a református lelkészi kar 400 év óta a magyar irodalom, tudomány, kultúra, népnevelés, népjóléti s közgazdasági fellendülés terén ezek szolgálatában: rokonszenvenvel kísérjük áldásos mozgalmukat s midőn a nagycél megvalósulásához sikerl kívánunk, ügyöket a társadalom megérdemelt jóindulatába s áldozatkészségébe melegen ajánljuk. Adományok dr. Székely József pénztárnokhoz (Szentmártonkúta, Pest-megye) küldendők.

— **Keményseprő üzlet bérlet.** A helybeli keményseprő ipar bérletét Sepcsik Zsigmond vette át, kinek lakása Rákóczi-u. 54.

— **A Dr. Richter-féle Liniment. Caps. comp. (Horgony-Pain-Expeller)** igazi, népszerű háziszerre lett, mely számos családban már sok év óta mindig készletben van. Hátfájás, csipőfájdalom, fejfájás, köszvény, csúsznál stb.-nél a Horgony-Linimenttel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatást idéztek elő; sőt járványkórnál, minő: a kolera és hányóhasfolyás, az altestnek Horgony-Linimenttel való bedörzsölése mindig igen jónak bizonyult. Ezen kitünő háziszer jó eredménnyel alkalmaztatott bedörzsölésképen az influenza ellen is és üvegekben: á K —80, K 140 és K 2.— a legtöbb gyógyszerárban kapható; de bevásárlás alkalmával tessék határozottan: Richter-féle Horgony-Linimenttel (Horgony-Pain-Expeller) kérni, valamint a »Horgony« védjegyre figyelni és csak eredeti üveget elfogadni.

— **Betörés.** A stridóvári jegyzői irodába újév éjjelén betörték. Az iroda asztalainak kifosztogatása után az anyakönyvi irodába törtek be, hogy innen a pénztári helyiségbe hatoljanak. Ennek a szándéknak azonban a helyiség hatalmas vasajtaja ellenállott, mire a külső fal áttöréséhez fogtak, ebben a munkában azonban valószínűleg megzavartattak, mert megkezdett munkájukat abba hagyták. A betörés áldozata a segédjegyző, akinek fiókjából 2040 K pénzt elloptak. Ezt a pénzt előtte való napokban marhalevelek fejében szedte be. A tetteseket a csendőrség nyomozza.

— **Fenyeget a difteritisz.** A szülők réme s a gyermekek veszedelme, a difteritisz, ijesztget. Újv óta Csáktornyan már négy s a szomszédos Drávaszentmihályon egy esetben konstalták az orvosok a kellemetlen vendeg. A beteggyermekek közül 2 meggyógyult, 1 meghalt, a többi gyógyítás alatt van. Ha még egy-két eset felmerül, járványjelleggel ölt a betegség s bezárják a iskolákat.

— **Kinyomozott lopás.** Még 1909. március hó 20 án történt Boltornyan, hogy ismeretlen tettesek Krizsanics Jánosné ottani lakos kárára, annak zárt kamrájából 120 K

értékben zsirt és füstölt húst elloptak. A szakadatlanul ébren tartott bűnügyben a napokban szenzációs fordulat állott be. A csendőrség ugyanis kinyomozta, hogy a tettesek Fodor Mihály és Pintárics Teréz voltak. A tettesek a kir. ügyészségnek átadattak.

I R O D A L O M.

— **A »Vasárnapi ujság«** január 8-iki száma érdekes képeket közöl a brádi aranybányákról, Bartók Lajos síremlékéről, egy pompás sorozatot Hopp Ferenc híres exotikus gyűjteményéről, az Erzsébetkirályné emlékééről, stb. Szépirodalmi olvasmányok: Rákosi Viktor regénye, Krúdy Gyula elbeszélése, Lampert Géza verse, Herman Ottóné cikke stb. Egyéb közírmények: báró Kaas Ivor arcképe nekrológja és temetésének képe, tárcacikk a hétről s a rendes heti rovatok: A »Vasárnapi ujság« előfizetési ára negyedévre öt korona, a »Világkronika«-val együtt hat korona. Megrendelhető a »Vasárnapi Ujság« kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám).

— **Az Est.** Csak háromnegyed éve ismerjük, de úgy érezzük, mintha mindig barátunk lett volna, aki életünk egy napján sem hiányzott mellőlünk. Az Est ez a kedves, szép, bátor, nobilis barát, aki mindent tud, aki minden igazságos ügynek harcos barátja. Az Est, amely egy egészen új hangot hozott a magyar jurnalisztika körübe, egy a tömegből kizengő nemes, férfias bariton és egy olyan gondolkodási, érzési és elmondási eleganciát, amit eddig az olvasó nem ismert. Ebben kell páratlan elterjedtségének okát keresni és itt van rengeteg erkölcsi erejének titka is. Ma Magyarországon Az Est egyike a legnagyobb tekintélyeknek. Szolid és egyetemes informáltsága csodálatos hazai és külföldi hírszolgálatát tökéletes. Mindent tud Az Est, mindent lát, mindent hall és ha csak társadalmi, egyéni, vagy politikai szentségekbe nem ütközik bele, mindent megír. Irói a magyar hírlapírás krémje. Csupa disztingvált agyvelő, csupa ragyogó toll. Ép ezért Az Est akciói, amelyek mindig országos érdekek szolgálatában indulnak, mindig megtalálják útjukat a parlamentbe, a társadalomhoz és oda, ahol a gyógyszeret adják. Mindez különben köztudat és csak azért mondtuk itt el, mert jól esik elgondolkozni az olyan tökéletes szép sikerekről, mint Az Est-é és boldogság elismerni egy olyan ragyogó munkát, mint a mindennapi Az Est.

Értesítés.

Nagy választékú női és gyermekkalapraktáromra van szerencsém a n. é. hölgyközönség b. figyelmét felhívni

Eredeti párisi modelleket állandóan raktáron tartok.

Átalakításokat valamint gyász-és alkalmi kalapokat a legromvidebb idő alatt igen jutányos áron készítek.

Ritka alkalom: Női sapkák 5 koronától feljebb a legfinomabb kivitelig Nagy választék valódi szőrme árukban

: : **Vidéki megrendelések postafordultával teljesíttetnek** : :
B. pártfogásukat kérve, maradok kiváló tisztelettel:

Kelemen Béla
férj- és női divatruháza Csáktornyan.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Csáktornya.

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sandora kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučijivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: svaku nedelju.

— Predplatna cčna je:
Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Surađnik:
PATAKI VIKTOR.

Izdatelj i vlastnik
STRAUSZ SÁNDOR.

Narodno blago vu pesmah i prirečjah.

Prisuškival sem rado od mlada još razgovorom našeg naroda, pazil sem na njegove prispodobe i prirečje, pripovesti i zabave historije. A narodna pesma bila mi je uvijek draga i mila. Naš narod rado pjeva razne pjesme vu cirkvi, ali i na gostovanju i pri drugih zabavah čuti je razne pesme, kak ljubavne, regrutske, štrekarske, amerikanske, stare i nove. Imam ih dosta zbranih i spisanih vu papire i čitam je. čitam.

Ne samo čitam, nego i proučavam, študiram. Jesu vu narodnih prirečjah razne mudre izreke, spametni odgovori, a vu pesmah se zrcali celo narodno življenje. Žalost i veselje, dobrota i teškoća, sve-sve se otkriva vu narodnih tvorevinah. Vu timi pismi moći je najti veliko narodno blago duho i plemenitog osećaja.

Da bi mi bilo moguće, išel bi prek celoga Medjmurja i vu svakom selu bi pribral skupa ovakova zrnca, ovakove gjunge duše narodne i dal bi jih vu štampu.

Iz toga bi lépa kniga izišla. Lépa kniga, velim. Jer ono kaj nije lépo, nebi došlo vu knjigu. Ono, kaj je vu govoru ili pesmi, smetje, to bi se sikk spustilo vun. Jer ga je i smetja vu tom, kak jesu i neoprani jeziki vu světu. Ali toga je prinasa po Medjmurju fala Bogu još malo.

Išel bi, velim okolo, i rad bi zbral narodno blago vu prirečjah i pesmih. Ali jer to nije mogoćno, pozivljem vezda sve dobrovoljne prijatelje, da mi, kaj znaju i čuju, pošiju i pošljeju. Svakomu budem za pos-

lano dal kakov dar, vu novcu ili knigi prema dogovoru. Ako što za koga zna, da ima spisane pesme cirkvene ili posvetne, ili ako znaju za človeka, koji čudaj pamćuje, od negdašnjih naših stvarih, i njega mi nek objavi. Budem mu zahvalen. Narodno blago moramo skup zbirati, kaj je vredno i lepo na svetlost vun dati, za dober navuk i milu zabavu.

Tak delaju drugi narodi, tak moramo i mi delati vu Medjmurju.

Muraszentmárton.

Purics Lukács.
administrator fare.

KAJ JE NOVOGA?

— *Prosimo naše poštuwane predplatnike, naj nam vu novim fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju.*

— **Zaruki.** Šugar Béla kr. porežčinovnik si je zaručil Pollak Emma gospodjicu, Pollak Lipot sparkasse direktora kći iz Kotor. — Kovacs Illés kotorski občinski učitelj zaručil je Radli Irén gospodjicu iz Kotor.

— **Premještenje.** Kraljski ugarski ministar od poljodelstvene posle je Viasz Nandor csáktornyaiskoga državnoga kotarskoga živinara na njegvu prošnju u Požony premjestil, na njegvo mesto je Jakots Bertalan premješteni iz Vinga.

— **Iz gospodjadružtva.** Csáktornya iska kršćanska gospodjadružtva je u minućem ljetu pred božićne svetke med varaske siromake već dare rezdelila. I to: dvajsti siromaška školska dieca su tople

čizme dobile. Črez ovoga med dvajsti siromakov se je pet klafter drv rezdelilo, i tak svaki je fertalj klaftera dobil na zimu.

— **Ognji.** Čavničar Matjaš stridovarskomu cipelaru iz nepazljivosti se je s slalomom pokrila stala, pojata, kotec vužgala i zgorela. Črez toga još i živina i krma je ognju žrtva bila. Kvar je do osemsto i dvajstiosem korun, kaj je ně bilo osjeguravano. — Pergar Gjörgi banjahegijskomu stanovniku se je hiža poleg toga skupaspravlene goreće kuruzinje vužgala i ně samo s župom pokrila stana, nego i jedna nova kućia hrani i gospodarstvene stvari su zgorele. Kvar je jezero i šeststo korun. Iz vun toga se je i Dobović Bertalana hiža i preša vužgala i šeststo korun kvara zrokuvala. Ognja je Dobović Bertalanov 14. lét stari sin podupiral, koj bi moral od stala lampasa vužgati i poleg toga se je nesreća pripetila. Kvar je tim vekši, jer od dvě gazde imetek je samo do jezero kurune bilo osjeguravano.

— **Svadjenje.** Kern Ferenc balatonfüredski mesarskipomoćnik je ove dane u jedni tamošnji krčmi se zabavljal. U krčmi su već muži bili, kojemi je hotel Kern svikak svaditi. Vriedjal, grdil je nje, ali kada je videl, da stēm na nikaj ne ide, na stolu stojeću jednu liternu flašu je med družtvo hitil. Na to se je svadja van drla, komu je samo Kern bil gubeći. Na tuliko su ga zbili, da su ga morali u vesprēmski špital spraviti.

— **Strellili su na vlaka.** Za božićne svetke tork poslie podne poleg Pustajunēp občine na osobavlaka, koj je iz Beča došel,

Uspomene na Štrigovu.

Spevao: Purics Lukács

III. Pozdrav iz Kapelščaka.

Da ste zdravo, mileni poznanci,
Silni bregi, vijugasti klanci!
Zdravo! kličem k Vama iz daljine,
A vu srcu veselje mi sine.

Željeno vas gledju oči moje,
Pak vas mere, pak vas redom broje.
Jel' me znate, jel se spominате,
Da sem pri vas živel dane zlate?

Oj ti mili Štrigovečk visoki,
Oj Rohadi, koj si nad Globoki,
I vi drugi, što ste naokolo,
Kak stojite veselo, oholo

Tu vas gledam kod Margite mirno,
A srce mi kuca vruće, silno,
A duša mi nad vami preleta,
I miloga pregleda vam svēta.

Da si zdravo štrigovački svēte!
Starče stari i ti malo dēte. . . .
Prijatelji, braćo srca moga,
Da ste zdravo, želim Vam od Boga.

Šumski tat.

Bilo je na badnjak popoldan. Ignac, grofov lugar je otišal u šumu, za da može bitne šumske tate ulovi, jer su iz bližnjega varaša često dohadjali prutje, a i drva krast, a baš danas budu si valjda po božićna drvešca došli; baš je bilo u šumi dosta liepih borovih vrhuncu. Ako je dobi stari Nac takove znal u šumi najti, tak je postal tak nagel i srdit, da bi mogel po njih strielati.

Ovak išuć, je koracal po friskem sniegu, kad na jedan krat čuje iz daleka, kak da netko drvo pili. Njegovo fino uho ga je vodilo za glasom i za kratak čas je stal pred niekim mladim dečkom ili — gospodinom, jer on je najme bil obučen u zimsko varaško odielo. Još više se je Nac začudil nad prevzetnostju toga varašćanca. on je samo mirno dalje pili na jednom liepem borovom vrhuncu, baš kak da je šuma njegova; on se je dapaće smiešeci se, obrnuo proti Nacu te ga je pozdravil francezki: »Ah, bon jour monsieur!« — Nac dakako nije francezki razmel, ali je pak zato razmel ga jednom

rukum pograbit za vrat, a drugom za pilu i opdileni borek i grozomorno ga špotati: »Kaj tu delate? — Vi lump vi! — Vi huncvut! Vi — lebudišto vi! Zar vi varaški potepuhi mislite, da su ta drvešca naroćito za vas ovde? — Ha? Mi ćemo vam već tu meštriju obustaviti! — Vi ćete sad iti s menom u grad, k gospodinu grofu, — ste me razmeli? — Vi šumski tat, vi!«

Zatečeni mladi človek ga jedno vrijeme posluša te ga začudjeno, kakdi posve nedužan gleda; nu sad pak mu se ipak prične pričinjati, kak da je nekaj počinil, kaj nebi bil smel činiti, pak prične na pol hrvatski, na pol francezki se izpričavati: »Mille pardons monsieur! J'ai si samo — odrezji une — me comprenez vous? — une petit — drvo —«

»To vidim« — krikne Nac — »em drugo niti nije moguće iz vašega klafranja razmeti! — A kaj ste, bez zamere? Pemak ili englez?«

»Oh — ja vas nerazmeli dobro? — J'ai dojdj de Paris; ali samo činiti un voyage d'agrément na monsieur le comte. Ali il —

»To neka mačka razme!« — krikne

su strelili. Kuglja je jednoga obloka zabila, i od glaza falati su jednoga putnika oranili. Do vezda su još ne mogli odlučiti, tko je bil pučkar.

— **Umorstvo.** Na božičnim danu Farkas Gjörgj i Nagj Elek tapolcaiski zidar-skipomoćnici su se skupa sreli na ulici. Farkas je srdit bil na Nagja, koga je nabuknul, i potlam je med nje na svadjie došel red. Farkas je s jednom batinom tak težke udarce meril na njegovoga protivnika, da je Nagj za nestere ure umrl.

— **Miadi tolvaji.** Tóth Jožef je u Keszthelju pri Grosz Mor cipelaru bil kakti inoš. Svaki odvečer, kada je dieli konec bil Tóth je uvijek iz doma skočil i samo kesno noć se je nazaj spravil. Njegov gazda je dugo ne mogel premisliti to, gde sprovadja njegov inoš noće, dok na zadnji se je sve vanvedrelo. Tóth je kakti vodja bil jedni tolvajski diätebandi. V noći su hodili vkrast. Pod nestere tjeodne na tri mestah su nutri drli dok su je mogli u Hullam svratištu vloviti i zandarom prekdati.

— **Nesreća.** Kočis Péter zalasantoi stanovnik je u zdencu delal. Iz gori su u védrici doli puščavali velike kamenje. Jeden takvi, s kamenjemi napunjeni vedrić se je med putem gorizamutil i kameni su na Kočisa glavu opali. Nesreću su niti ne spazili, samo onda, da na već pitavanje je Kočis nikvogoa odgovora njim ne dal. Nesretnoga težaka, kada su ga iz zdenca gori donesli, već je mrtev bil.

— **Samoubojni soldat.** Hajgato Ferenc kesheljski honvédušar se je nikak ne dopala soldačka življenja. Već je jedenkrat skočil, ali misleći na posljedice, sam se je nazaj povrnul u kasarnu. Niti su ga ne štofali, ali osbiljno su ga opomenuli, da ako još jedenkrat skoči, dakle onda ne bude dobro. Ali momak je nikak ne mogel se priviknuti soldačiji, opet je ostavil kasarnu i zvun varaša u facanošu se je obesil.

— **Zalamegijskoga človeka samoubojstvo u Ameriki.** Nagj Istvan lendvavašarheljski človek je pred nestereimi létmi svojega cieloga imetka prodal i u Ameriku išel. Nagj u novimsvietu je k dobroj službi došel, na kaj je i njegovja supruga za njega išla. Nestere miesece, dok je Nagj

delal i skrbel, blaženo su živeli. Ali Nagj je zgubil službu. Za drugo je gledal, ali zabadavo je bilo sve, ne je mogel dela dobiti. On i njegovja supruga su u nevoju došli s črez dane su morali gladovati. Nagy, kada je videl, da si nemre službu skrbili, ustanovil je, da se od življenja odstupi. Jeden dan, kada mu je supruga ne bila doma, strelil se. Odmah je umrl.

— **Postajanje porez — izvršbe.** Lukač Laslo ministar od financije je odre-dil, da se u januar miesecu — za radi popis naroda — porez — izvršbe postajeju.

— **Smrt pod božičnom drévom.** U Hallen se je strahovita nesreća pripetila vu Goldschmied graditelju familii. Naime Goldschmiedovi su božično drvo goripostavljaljii jedini svoji kćerki. na veselje mali Agici. U petek su gosti bili pri nji, i zato vužgali su božično drvo. Goldschmiedovi su njezine goste vansprevodili, mala pucika je k božično drvéju bežala i trgala je iz dréva zlate orehe. Od voska svieće su vužgali detečju opravu, zabadava je kralo nesretno diäte, njezine roditelji su se na dvoru s gostimi govorili i ne su čuli. Dok su nazaj došli u sobu, diäte je na čistoma zgorelo i umrlo. Mrtvo tielo je tamo ležalo pod božičnom drévom i čela soba je u plamnu stala.

— **Govoreći pas.** Letzlingiski šumar ima jednoga Don zvanoga psa, šteri govorili zna. Psa su berlinski, od sveučihste profesori i od hamburgske zvierinjaka direktor iztražili. Don je na hitroma odgovoril na človečim glasu svojemu gazdu. Povedal je svoje ime, onda je rekel, da je gladen, kolača je prosil, skoro pak mira. Pes zna povedati ove rieče: jest, ne. Zanimivo, da govoreći pes ne mrmlja i ne laja.

— **Zaklal je svoje diäte.** U Debrecenu se je strašno dogodaj pripetilo decem-cer 30-ga dana u Török Gabor šumarskomu meštru u hizi. Balogh Laszló trideset léta stari stolarskipomoćnik, koj je šumaru hiž-nipazitelj bil, je u heptiku trpel, i to ga je tak ocemerilo, da, kada je njegovja supruga iz domov odišla, dvé pucanjem je zaklal svoju sedemlét staru dievojku, i onda je samoubojstvo hotel na sebe činiti; u prese se strelil, ali kuglja je samo lehkeše rane

posječila. Na pucanje larmu su hižni nutri drli u hižu i razoružili nesretnoga, koj je vezda već drugikat na sebe zdigel revol-vera. U špital su ga spravili, gde je povodom izpitavanjem valual, da za radi njegve neizlečive bolesti je hotel od života dieliti se, i sobom je hotel nesti u grob svoju malu dievojku, koju je jako rad imel.

— **Ruski razbojniki.** Vu Varšou, u franciskani ulicu je jedna teroristicka banda u vrieme v noći k jednomu židovskomu pekaru u hižu vdrila. Razbojniki su vmorili peka i njegovju suprugu, a dievojku pak su na smrt oranili, onda hižu porobili. Od bandite osem člane su već vlovili.

— **Na smrt zgazjeni vahtar.** U minučem ljetu decembar 28-ga dana, u sriede odvečer iz Budapešta u Braššo štopo-jući brzovlak je med Homoród i Alsorakoš šlacione odvečer okoli osme ure u velikom meglu Dénéš Zigmund vahtara zgazil. Nesretnomu človeku mrtvo tielo su samo drugi dan našli seljezničari.

— **Vlovljeni pronevjerjenik.** Pintje Laslo, notarijus iz Magjarčike občine, je trijezero kurune pronevjeril, i skočil. Zandarstvo ga je decembar 31-ga dana vlovilo.

— **Serbski priestolonasljednik u Budapeštu.** Šandor, serbski kronprinč je decembar 31-ga dana u poldne ob jedni uri iz Belgrada u Budapešt došel, i odonut se je dalje putualj preko Beča u Velence. Šandor priestolonasljednik je vezda ne z-davnja ostavil svoj bolespostelju, i za svoje doktore predlog se putuje na Lidó, i odonut na Riviera.

— **Krvava noć.** Za božiča u petek v noći na Varady-tanji v morjenoga su našli Juhaš Gjörgj birošmoma. Na glavi mu je jedna velika rana bila. Nesretnoga človeka je nepoznati krvnik čisto vanrobil. Odrobil mu je s krznom obšivenu bundu, uru i pr-tanja. Krvnika po čelim orsagu iščeju.

— **Novi konj.** Schatz Režó negdi na okolici gospodari. Decembar 30-ga dana je u Budapešt došel, da u Tattersalu konja kupi. Z njim je išel i Komjathi Béla nje-gov konjušar, koj je njegovmu gazdi pri Friedrich Karolj konjtrgovcu jednoga lépoga konja zebrał. Schatz je i kupil za osemsto kurune konja i zvalo je prék dal Komjat-

Nac te ga prezirnim pogledom od glave do pet premieri: »Jeli, horvatski niti magjarski nezname, vi fallot, vi — nego ovd se potepati znate, vi fakini? — Napred, marš, pred gospodina grofa!« — Već odpilengoa boreka i pilu je nac takajše sobom poneseł.

Kad je Nac sa svojim zarobljenikom do svoje lugarije došel, koja je bila nešto udaljena od grada, dojde mu naproti njegova kći, baš iz grada iduća te mu na pitanje odgovori, da gospodina grofa baš ov hip nema doma. Anda zapre toga svoga šums-koga tata iža toga u neku komoru u svojoj lugariji, dakako pod žestokim protestiranjim istoga: On hoće partout k- monsieur le comte, a ovd se je tak tmično i hladno — brrr! stepe se

Ali strogoga lugara srdce se tim nije ganulo: »Zima vam je?« — veli — »dakako! — zakaj neostanete radje doma pri peći, nego da hodite po tudjih šumah drva krast! — No — medjutim — već vam gospodiu grof zakuri, da vam bude još i prevruće! — — — — —«

Već je bilo dosta tmično, kad se je grof sa svojom kćerkom komtessom Char-

lottom pred grad dosanjkal. Oni su došli od kolodvora, gde su očekivali komtessinoga zaručnika baruna Jules-a iz Pariza. Pošto ali ga nije bilo, bili su vrlo zabrinuti. Baron Jules se je posve stalno obećal dojtii, dapače je i vlaka i uru naznačil, kad će dojtii, a eto sad ga niti s ovim vlakom niti s potlašnjim nije bilo, te su radi toga grof i njegovja kći Charlotta bili uzbuñeni. Mlada komtessa se je dapače i razplakala: »Ah, dragi japek,« — zdihavala je — »ako je mozbit naglo zbetežal, ili mi se je putem kakova nesreća dogodila... ja si to drugčije neznam tolnačiti, jer on je drugčije točan u svem!«

Grof ju je batrivel: »Samo se malo strpi, već bude nekakov telegram došel, koj će nam sve razjasniti. Kućiš će se medjutim odmah vratiti na kolodvor i onde čekati večernjega vlaka, koj ravnič nije brzi vlak, ali bi Jules mogel radi kakovih putem nastavših neprilikah i šnjim dojtii.«

U tom spomenku su se već i dosanj-kali do grada te njih je poslužnik, koj ih je iz sanih pomagal, iznenadil pripoviestju, da je gospodin baron Jules, još odmah popoldan pieške prispel, pak kad je saznal,

da je gospodin grof sa komtessom se od-sanjkal na kolodvor pred njega, je nekam otišel, pak se još nije vratil.

Ova viest je dakako još bolje zmiesala cieli položaj i u još veći strah nagnala grota i komtessu, jer tko zna kakova mu se je nesreća mogla pripetiti, kad ga još od nikud nema. Anda je dignuto nekoliko ljudih s lampasi i bakljami, koji su imali cielu okoli-ninu oko grada, i dalje, preiskali, a prof i kćerka su do toga mućec sedeli u sobi te gledali na kazalo ure na stieni, koje je već na sedmu uru išlo.

Dok su oni tu u tmurnom promatranju sedeli, začuje se na jedan krat iz hodnika larma: »Ovde nikaj nelarmajte, tu niste u krčmi!« — čuju se rieči staroga lugara Naca, a onda opet uzrujani drugi glas, kakti na ovo odgovor: »Meni dati mir — on čoviek horrible — razmeš? Vite — vite!«

»Ah Bože moj!« — skoči komtessa sa svog sedala i pogleda si otca — »jeli to nije glas —«

»Julesov?« — dokonča grof — »dakako da je!« — i tim skoči kvratam te je naglo otvoril. Tu su sad stali, te su se

hiu. Konjušar je prijel kuplenoga konja, ali ov je vantrnu. Komjathiu je nosa i celo razbil i jedno oko vanvdriil. Tezko oranjenoga cloveka su u Rokuš-špital spravili.

— U seli, Strašnim načinom su u morili v petek noći u Terep občinu Papp Joun gospodara. Odečer, kada je već u seli mir bil, ljudi su se počinuli, Manica Joun i Togjer, i Bokša Joun nekak su uutar došli u gazdin dvor i tu su se skrili. Kada je v noći Papp na dvor stupil, na njega su se postali, i skučičami tak dugo vdriili, dok je Papp ne umrl. Sve tri krvnike je zandarstvo vlovilo i nje v Sztmar u rešit odegnao.

— **Kralj se je prehladii.** Njegovo Veličanstvo, Ferenc Jozef magjarski kralj po stari navadi je božične svetke u Wallseu svetkuval med svoje vnuke. Nekak se je kralj prehladii i njegov liečnik, Kerzi doktor, kada je kralj nazajdošel u Schönbrunn, je odlučil, da kralj ima honjavicu i jedno malo groznicu. Dakle kralj beteguva, ali na strah ne je zrok.

— **Peter kralj u Rimu i u Parisu.** Peter srbski kralj će u tekucem ljetu februar mjesecu u Rim putovati, i tamo bude deset dane ostal. Kralj iz Rima se bude dalje putoval u Paris.

— **Umorjeni ciganjajda.** Med Felšögesed i Kutaš obćine pod željeznim mostu našli su ove dane od Fardi Janoš, jednoga bogatoga ciganjajda mrtvo tielo, Fardi je pred létmi ostavil njegovu bandu, i brčas od bande člani su njega vmorili.

— **Jednoga staroga soldata smrt.** U Beču, vu tamošnji nemoćni hiži je jeden Kupetz Bertalan zvani kanonéredesetnik umrl, koj je 97 godine star bil. On je bil najstareši soldat u Austrii, jer još II. Ferenc cesaru je vjernost prisegel.

Moj put vu Budapeštu.

Pisao: Purlos Lukács.

V.

Kako izlazimo iz palače »Vigadó«, neiščekivano srećanje simo doživeli. Mi tri medjimurski popi opazimo tri medjimurske muže. I to baš najboljše poznance naše, prijatelje, rođjake. Svi tri su iz Hodošanja. Purič Melko biro, Markač Stefan varmed-

jinski odbornik pak cirkveni starestina Pintarič Stefan. Kak je cloveku milo i drago, ako se vu dalekoj zemlji medju stranim svétom skup najde sa svojimi domari, svojimi zemljaki. »Zdravo, zdravo«! viknuli smo si i toplo se rukovali. Popitali za junacko zdravlje i za posle, koji nas jesu vu naš glavni grad odposlali. Ali na kratkoma simo bili taj den skupa. Razišli smo se o bečavsi da se drugi den skup najdemo pri palači financijalnoga ministarstva, gde su naši Hodošančani posla imeli.

I mi ajde vu jeden teater. Noć je bila, ali najljepši je život vu Budimpešti po noći. Kad se otpreju kazališća, kad počmeju vu njih izvrstni igrači predstave svakojačke pred obćinstvom predstavljati.

Kaj su to teatralne predstave?

I vu našimi seli se negda-negda predstave daju. Dođu komedijanti, svarc-kinstleri, s vekšinom pemskoga roda, i skup zbudnjaju ljudstvo, koje gleda njihovu igraču, skakanje, vrtenje, letenje i druge vragolije.

Ali kaj su te selske komedije proti uzviesenom i navučnom predstavlanju varoških teatrah? Nikaj.

Najglasoviteši spisatelji spišeju celu knjigu dogodovćine, govorov, pesmih, mudrih navukov, ozbiljne i saljive dikcije, a to unda glumci (teatralci) predstavljaju pred obćinstvom, koje većput glasno zaplače gledajući kaj se dogodja pred njimi vu igri i kaj se govori.

Koliko clovek dobroga i lepoga čuje i vidi pri jednoj takvoj igri. Teatralne predstave su najplemeniteša zabava na svietu.

Vu Budimpešti je vno go teatrov: Opera, Király-színház, Vig-színház, Nemzeti-színház i drugi.

Najglasoviteši su spisatelji igrah: englez Šekspir, francéz Moliér, nemeč Šiller i Gethe i vno gi drugi vu denešnje vreme. Za nas kršćenike imenitno je mesto Oberammergau, vu Bavarškoj, gde se predstavlja Muka Kristušova, ali tak lepo, da ta hodiju gledat ljudi iz celoga svéta!

Kad sam dimo išel s Pešte, razmišljal sem si, ne bi li moguće bilo, da i Mi Medjimurci imamo vu naših selih takove podvućne, lepe, plemenite pedstave s govormi,

s pesmami s lepimi dogodki. Ne mora biti tak drago, tak skinceno v palaćah zlatnih, kak vu Budapešti, ali ipak makar preprosto i siromaški, ipak bi moglo biti.

I lepo bi bilo i dobro bi bilo.

Kaj sam si premišil, to sem i probal. Proba je dobro ispala, bil sem zadovoljen i morem reći, da već imamo jednoga teatra i mi Medjimurci, i to vu — Svetom Martinu.

Napisal sem ja sam jednu igru božičnu, s natpisom »Povraćenje iz ljudjine«, vu kojoj sam obrazložil kak je kaj bilo pri jednoj moskoj familiji na sam sveti post na večer, zalosno, jer je gazda ne bil domaj nego vu dalekoj Americi. Žena plače za njim, deca su tužna, a starec domači takaj nije baš dobre volje. Ali kak se razi govarjaju, eto nenadano dojde dimo gazda, pozdravi svoje i daruje ih darimi lepimi pripovjeda kako mu je bilo. Medtemtoga su i bellehemisti pri hiži bili i pjevali božične pesme.

Ovu igru navučil sam decu školsku, pak na Štefanju v cirkvi preglasil: Denes po večernici prviput predstava vu Sv. Martinu. Ito za badav prviput. U školskoj velikoj sobi.

Toliko je ljudstvo došlo na tu prvu predstavu, da su deca četriput morala ponovno predstavljati, a stiska je takova bila, da su se oblaki trli i gatre ter ploti porušili vu dvoru gospodina navučitelja. Makar nije bila naznačena cěna, ipak je došlo darov 5 for. 60. kr.

Drugi put bude se zahtevala vekša plaća, a nadam se da se više nebudu rušile gatre i ploti, niti trli oblaki.

(Drugiput dalje.)

Urednikovi odgovori.

Szelini Martin. Hvala za vašu liepu pjesmicu. Za kratkoma budemo donesil.

H. P. Aisópálfa. Vaše redé je težko čitati, nikak nemremo van donesil, kaj hoće to biti?

M. A. Kaj bi vi radi s vašemi redi?

P. Janoš. Pred nami nepoznatoga cloveka pismo nemremo u novine deti.

Dežerlak. Štekeri. Ljubezne pare smo u papirnu korpu hitili.

D. J. Felšópálfa. Vaš tužni verš dojde na red. Hvala vam, kaj ste se od nas ne pozabili. Kaj se pako ono drugo dielo tiče, na to samo toga odgovora damo, da, spamenel clovek najbolje zna, kaj i kak bi s penezemi napravil. Glavno rieč je samo to: jeli ima ga u bugellaru?

Višemi. Prosimo za stran »Medjimurje« novine pisme, takodjer i lište na ime Zrinyi Károly odgovorni urednika poslati, a ne na izdateljstvo.

prićeli čuditi nad položajom u kojem su videli svoga gosta, ali im je Jules potajno iz ledjah Nacovih daval znakove, da budu tiho. Nac pako odmah prićme svojom tužbom:

»Prosim milostivoga gospodina grofa za odprošćenje, ja sam vlovil evo ovoga šumskoga tata, pak jer gospodin grof nisu bili doma, sam ga zaprl u komoru. A kaj bi sadšnjim?« — I stim pokáže na odpičeni vrhunac bora i na pilu.

»Chut!« — krikne na to baron te se dobro igranom tobožnjom srditosltju obrne k grofu: »Monsieur le comte! Neveruvaj toga covieku! On lagati!»

»Kaj?« — obori se na to Nac i digne ruku — »taki dobite jednu za vuho — rećite to još jedan krat!«

Komlessa zavrisne te ga pograbi za ruku, te bi se sada ona i grof bili izdali pred Nacom, da njim nije barun Jules o-pet potajno namegnul. Grof se je anda mudro držal i zapital:

»Anda si šumskoga tata vlovil? No to si dobro učinil! Tem ljudem se mora na prste gledati. A tko je taj?«

»Je, da bi ja to mogel iz njega van dobiti; niti rieči nezna magjarski, a horvatski samo po gde koju rieč. Brš čas da je pemak ili rumunj. Jednom riečju, ja sam baš nadošel, kad je ovo liepo drveć prepilif. Naravski, da sam ga odmah za krvavil pograbil i simo vodil. . . .« Ali na jedan krat prićme široko gledati stari Nac, grofa, komtesu i svojega arestanta, kojim je nit umietnosti pretvaranja izišla, te su se prićeli groholom smejati i medjusobno se pozdravljati u onom njenu nepoznatom jeziku, a grof je konačno došel na loliko k-sebi, da je taj čudacim mogel Nacu razjasnit. »Je, je, moj dragi Nac, tu je sad bila falinga, ov gospodin tu, je moj budući zet, baron Jules iz Pariza.«

Nac je tu stal, kak da je iz oblakov opal, te je trebal više vriemena, dok je k-sebi došel. Baron ga je tiešil, kad je videl, da prićme od straha drhtati: »Oh, mon cher, sve opet dobro. Vi samo vieran družina gospodina grofa — a la bonne heure?«

»Ali sada pak nam vi Jules pripoviedajte, kak ste došli do te pustolovine! — nagovori ga grof.

»Ah posve jednostavno, — prićme

franczki pripoviedati, — on izbilja nije znal niti hrvatski niti magjarski, osim nekoliko riečih natucati. — »Ja sam, po dogovoru, izbilja brzovlakom prispel u varaš, ali sam onda lokalnog vlaka simo zamudil, pak jer nisam mogel znati, da bude moj dragi budući tatek tak ljubezan i na kasniji vlak čekal, a povrh toga je i meni to čekanje na kasniji vlak bilo dugoaćno, otišel sam te dvie ure pieskog puta piešće. Kada sam ovde u grad prispel, bilo mi je rećeno da ste Vi dragi tatek i moja predraga Charlotta otišli pred me na kolodvor. Sad mi je na jedan krat u glavu palo, da moju zarućnicu sa liepim božičnim drvešćem izne-nadim. U staroj komori poberem pilu i sekirku te otidem u šumicu i — budem pri talbini zatečen. . . .«

»Hajde sada svi u salu!« — veli grof — »Vi Jules niste badava božično drvešće ukral; postavimo ga i nakinćimo, na vesele svetke!«

I tako je bilo. Pod drvešćem pako su bili položeni darovi za svakoga u gradu. I za Naca je metnul pod drvešće dara njegov velikodušni arestant iz Pariza.

Em. Kollay.

Gabona árak. — Ciena zítka.

mnázsa	l m-cent,	kor. fill.
Buza elsőrendű	Pšenica	20 40 —
Rozs	Hrż	12 40 —
Árpa	Ječmen	13.60 —
Zab	Zob	14 40 —
Kukoricza	Kuruza suha	11 40 —
Fehér bab új	Grah beli	16 80 —
Sárga bab	» žuti	15 80 —
Vegyes bab	» změšan	15 10 —
Kendermag	Konopljeno seme	18.00 —
Lenmag	Len	23.00 —
Tökmag	Koščice	27 60 —
Bükköny	Grahorka	14 00 —

Fix fizetés és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonként elérhető jövedelem 300—600 korona.

**Hecht Bankház Részvénytársaság, Budapest
Ferenciek tere 6.**

904 12—15

Köhögés, rekedtség és hurut ellen

nincs jobb a

RETHY-féle

pemetefü czukorkánál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RETHY-félét kérjünk mivel sok haszontalan utánzata van.

1 doboz ára 60 fillér.

Csak RETHY-félét fogadjunk el!

Írógépkellékek

többféle minőségben kaphatók:

Strausz Sándor könyvkereskedésében

Csáktornya.

Borszéki
GYÖGY-ÜDITÖVIZ.
A SZÉNSAVAS ÁSVÁNYVIZEK
KIRÁLYA!

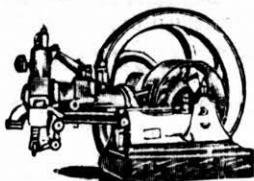
főraktár: Csáktornya

Stráhia Testvérek

fűszer- és csemege üzlet.

Drezdai Motorgyár részv.-társ.

Németország egyik legrégebb és igen nagyobb motorgyára.

: Szállít azakkörökben ellamert legjobb gyártmányú: Benzin-, Nyersolaj-, Gáz-, Petroleum-motorokat és locomobilokat — valamint szivógázmotorokat —

MEGLEPŐ UJDONSÁG!

EGYETEMES GENERATORUNKKAL

a tényleges löerő

óránként csak kb. 1 fillérbe kerül.

Vezérképviselőt:

Gellért Ignác és Társa

Budapest, Teréz-körút 41. : : Telefon 12-91.

Legmesszebbmenő jótállás. Kedvező fizetési feltételek.

A gyakorlati irányu művelődés teljes fegyvertára

RÉVAI NAGY LEXKONJA

az összes ismeretek enciklopédiája.

500 magyar tudós alkotása. Minden ismeretek foglalatja 18 nagy nyolcadretű vaskos kötetben.

16,000 szövegoldal. 200,000 ismeretterjesztő cikk. 10,000 illusztráció és térkép a szövegben és 1000 színes és fekete műmellékleten.

1910. decembertől kezdve 4-havonta 1—1 kötet jelenik meg. A teljes mű ára 18 kötetben, diszes angol vászonkötésben 288 korona.

Kedvező fizetési feltételek mellett szállítja:

Fischel Fülöp

Strausz Sándor könyvkereskedése
Csáktornya.

Védjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller
pótlék

egy régióknak bizonyult házi szer, mely már sok év óta legjobb beőrzőesőnek bizonyult közvényűnel, oszúlnál es megúitéseknél.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatok legyűnk es csak olyan eredeti űveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjegyűvel es a Richter oeggyűszessel ellátott dobozba van csomagolva. Ára űvegekben K—80, K 1.40 es K 2.— es űgyszólván minden gyógyszer-tárban kapható. — Főraktár: Tórek József gyógyszerésznél. Budapest.

Dr. Richter gyógyszer-tára az „Arany oroszlánhoz”, Prágában, Elisabthstrasse 5. neu.

Csak

ANIMO

pezsgőt
igyunk!

Hazai gyártmány!
Kellemes üdítő ital!

971 9-*

STOCK-COGNAC MEDICINAL

szavatolt valódi
borpárlat

Camis és Stock

gőzpároló telepéből,
Barcola.

COGNAC-gőzfőzde,
állandó hivatalos vegyi
ellenőrzés alatt.

Kapható minden jobb üzletben!

704 50-52

Köhögés

rekedtség, hatarus, elnyálhódás görcsös- és
szamárhögés ellen ne vegyünk semmi mást,
mint az igen ízletes

Kayser-féle mell-karamellákat

„A három fenyővel”

Magánosoktól és orvosoktól érkezett közjegyzőleg
bitesített elismerő iratok és bizonyítványok
mutatják a biztos sikert.

Csomagja 20 és 40 fillér. 1 doboz
60 fillér.

Csáktornyan kapható:
Pethő Jenő gyógytárában.

60 hold hegyiszőlőm terméséből

eladó

400 hectoliter 1909-iki, 400 hectoliter 1910-iki
és 60 hectoliter 1908-iki fehér **fajbor.** — A
borok pincében megizlelhetők. Miután az
itteni censait pincéből kitiltottam, mellőzni
kérek minden közvetítést — mivel az amúgy
is drágítja a bort — mindaddig míg jövő évben
„Zalaegerszeg hegykőzség” meghatatmazott
ügynöksége meg nem alakul, mely egyedül
lesz hivatalos csakis a termelőknél —
6—7000 hectoliter évi termését értékesíteni,
minden más ügynök teljes kizárásával.

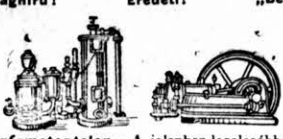
Paslek Lajos nagytermelő

303 3-3
Zalaegerszeg.

Kalmár és Engel

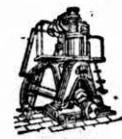
Motor és Gépgyár

Városi raktár és iroda:
V. Lipót-körút az **BUDAPEST IV. Úteg-utca 19**
Világírú! Eredeti! „Benz”

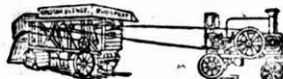
Szivógázmotor telep. - A jelenkor legolcsóbb üzeme
„Benz” nyersolajmotor.

DIESSEL RENDSZER

Elismert legjobb gyártmány.

Ajánlja benzin-lokomobilos cséplőkészleteit, melyek
bámulatos egyszerű szerkezetűek.

Teljes jótállás, kedvező fizetési feltételek. — Költségvetés
és árjegyzék ingyen és bérmentve.

Hirdetések felvételnek

e lap kiadóhivatalában.

Linx 1909: aranyérem: legnagyobb kitértetés

R. WOLF

MAGDEBURG-BUCKAU

Képviseletje:
Boros Artur okl. gépészmérnök,
BUDAPEST, VI., Teréz-körút 29.

Járkeresek és helyhez kötött telített és szabadalmazott
**túlhevített gőzzel
működő lokomobilo**

WOLF eredeti szerkezete 10—800 lóerőig.

Az ipar és mezőgazdaság leggazdaságosabb, legtartósabb és legmegbízhatóbb üzemgépei.

Összegyártás 700 000 lóerőn felül

IPAROS és KERESKEDŐ előfizetőink névjegyzéke.			
<p>iparos s kereskedő előfizetőink céget e rovatban díjmentesen közöljük.</p>	<p>iparos s kereskedő előfizetőink céget e rovatban díjmentesen közöljük</p>		
<p>Badogos: Hübsch Manó, (faszénraktár) Csáktornya Dorner Sándor "</p> <p>Börkereskedő: Máyer Testvérek, Csáktornya</p> <p>Borbély és fodrász: Nádasdi Nándor, Csáktornya Mik Szilárd, "</p> <p>Mézeskalácsos és vasszertyaöntő: Tihanyi Mihály Damása</p> <p>Butorraktár: Butor és koporsóraktár. Horák Odón Csáktornya Schwarz Lipót, Varaždin Hirschler Armin, Varaždin</p> <p>Cipész: Masztnak József, Csáktornya Meskó Bálint Csáktornya</p> <p>Divatruház: Liszt és Brodnyák, Stridóvár</p> <p>Eredeti Singer varrógépek: Singer Co., Árpád-utca Csáktornya</p>	<p>Férfi szabó: Ivasics Ignác, Csáktornya Bedics Ferenc szabó "</p> <p>Férfi és női divatárú: Zrinyi Viktor, Csáktornya</p> <p>Fűszerkereskedés: Mayercsák Béla Csáktornya kőszén-, faszen-, magvak és a •Műtrágyát Értékesítő Szövetkezet- raktára.</p> <p>Gráner Testvérek, Csáktornya Mráz testvérek, " Ifj. Premecz Miklós, " Deutsch Salamon " Hirschshohn Henrik " Mattersdorfer N. Perlak Leitmann György Nyirvölgy</p> <p>Kävéház: Hajas József, Csáktornya Horváth Géza, "</p> <p>Kékkfestő: Scheiber Mór, Csáktornya</p> <p>Kőfaragó és sirkő készítő: Terstenyák Bódog, Csáktornya</p> <p>Likörgyár: Hochsinger M. és fiai Csáktornya készíti a híres »Glória» sóborszert 12 üveg bérmentve 6 korona</p>	<p>Mészáros: Nuzsy Mátyás, Csáktornya</p> <p>Órás és ékszerész: Pollák Bernát, Varaždin</p> <p>Pezsgőgyár: Muraközi pezsőgyár, Csáktornya</p> <p>Pék: Stolcer József, Csáktornya Petrics Viktor "</p> <p>Szállító és deszkakeresk. Löbl Mór és fia, Csáktornya</p> <p>Tejet és tejtermékeket Csáktornyára hazhoz szállít Bányavári gazdaság.</p> <p>Uri- és női divat, játék és díszműrű: Kelemen Béla, Csáktornya</p> <p>Vaskereskedés: Beryák Károly utóda Csáktornya Binder Károly Prostenik Gusztáv, Csáktornya</p>	<p>Vászonkereskedő: Szivoncsik Antal, Csáktornya</p> <p>Vendéglők: Hajas József, Csáktornya Pecsnornik Ottó, " Hencsey Gábor, " Antonovics József, " Becsey Albert, " Horváth Mihály, (Fehér galamb) " Horváth Géza, " Kelemen Imre, " Pruszácz Alajos, " Deutsch Zsigmond, " Schlesinger Mór " Özv. Mihálics Ferencné " vendéglő a vasúthoz Singer Salamon, Kisszabadka Kalchbrenner Ferenc, Stridóvár Söjtöry János, Drávanyagfalu Deutsch Adolf, nagyvend. Drávavásárhely Kovács Mihály korcsmáros Drávavásárhely L. imann Mihály Nyirvölgy Leitmann Bálint Szentilona Feigelstock Andráš Bpest, VII., Dohány-u. 81</p> <p>Szabadalmazott „Kristály” borszűrő gyár: Herczog Sándor vasuti vendéglős Csáktornya</p>